

persdossier

Benoît van Innis Vlagger

© Johan Jacobs

BRUGGE
WERELDERFOEDSTAD

 Musea Brugge

Shopping Brugge
BRUGS HANDELSCENTRUM VZW

groeninge
museum
& arentshuis

Tentoonstelling 'Benoît van Innis / Vlagger'

In het kort

Er hangen nieuwe vlaggen in de Brugse winkelstraten. De kunstvlaggen die Roger Raveel tien jaar geleden voor de centrumstraten ontwierp, waren aan vervanging toe. De twintig nieuwe ontwerpen werden gemaakt door de van origine Brugse kunstenaar Benoît van Innis.

Deze nieuwe kunstvlaggen vormen een kleurrijke openluchttentoonstelling in de winkelstraten Steenstraat, Zuidzandstraat, Noordzandstraat, Geldmuntstraat en Mariastraat.

Tot half augustus 2011 worden in het Arentshuis de originele schilderijen op papier getoond, samen met ander teken- en schilderwerk van de kunstenaar.

Meer info

Benoît van Innis (°Brugge, 1960 - leeft en werkt in Brussel) studeerde aan Sint-Lucas Gent. Hij werd in de jaren tachtig bekend door zijn – vaak absurd humoristische – tekeningen in bladen als De Morgen, De Standaard, De Volkskrant, Paris Match, Lire, The New Yorker,...

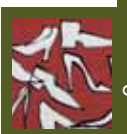
Zijn schilderijen passen in de traditie van de vernieuwende picturaliteit zoals die zich vanaf het eind van de jaren tachtig in de Vlaamse schilderkunst aandiende. Gaandeweg heeft Benoît van Innis zijn plaats veroverd naast kunstenaars als bijv. Walter Swennen en Werner Mannaers.

De kunstenaar liet zich voor de nieuwe vlaggen inspireren door zijn geboortestad: de reien, kasseien, chocolade, frieten en kant mochten niet ontbreken, evenmin als Cercle en Club en ook kunstenaars als Jan van Eyck en Memling zijn present. Verder zijn de vlaggen op een originele manier een ode aan Brugge als winkel-, fiets- en architectuurstad, als stad met geschiedenis. Figuratie en abstractie gaan hand in hand. Soms staat herkenbaarheid voorop, andere vlaggen laten een dubbele lezing toe. Maar bovenal zorgen de helle, zomerse kleuren voor een feestelijk geheel.

Benoît van Innis stelde tentoon in tal van kunstgalerijen en musea als Museum Dhondt-Dhaenens in Deurle (2008-2009) of het Roger Raveelmuseum in Machelen (2010).

In 2002 ontwierp hij een tegelmuurschildering voor het Brugse Breydelstadion. Muurschilderingen op tegels zijn er ook in het Brusselse metrostation Maalbeek (2001), het Olympische Wezemberg-zwembad in Antwerpen (2003), de universiteit van Louvain-la-Neuve (2006) en het restaurant De Refter van Geert Van Hecke in Brugge (2008-2009). Voor De Refter (i.s.m. noA-architects) ontwierp hij ook de zitbanken. In het stadhuis van 's-Hertogenbosch realiseerde hij een schildering op glas (2003) en voor de restauratie en renovatie van het stadhuis van Menen (i.s.m. noA-architects) ontwierp Benoît een geheel van vijf verschillende behangpapieren (2007-2008).

Momenteel ontwerpt hij (i.s.m. Marie-José Van Hee en Robbrecht en Daem architecten) vier grote kleurvlakken voor evenveel natuurstenen pleinen in het kader van de reovering van de Markt in Deinze.

Samenwerking

Het project is een samenwerking tussen Stad Brugge – Musea Brugge en Brugs Handelscentrum vzw.

De stad vertrouwdde enerzijds de opdracht toe aan kunstenaar Benoît van Innis en financierde de ontwerpen. De originele vlagontwerpen worden opgenomen in de collectie van Musea Brugge.

Brugs Handelscentrum vzw anderzijds bekostigde de productie en de ophanging van de kunstvlaggen. De vlaggen zullen jaarlijks van mei tot half augustus in het straatbeeld hangen.

De Brugse firma Slabbinck/Insignia stond in voor de productie van de kunstvlaggen. De firma Verstraete uit Jabbeke verzorgde de ophanging.

Op donderdag 28 april 2011 om 18.30 uur wordt de tentoonstelling in het Arentshuis geopend en wordt het kunstvlaggenparcours ingewandeld.

Ook de promotie voor project en tentoonstelling worden door Musea Brugge en Brugs Handelscentrum vzw gezamenlijk aangepakt. Er is een viertalige promo- en informatiefolder die op de gebruikelijke culturele locaties en in de handelszaken langs het kunstvlaggenparcours wordt verspreid. Brugs Handelscentrum vzw voorziet bovendien een actie tijdens het ruime openingsweekend van 28 april tot 3 mei, waarbij in de deelnemende handelszaken twintig arrangementen 'Brugge, eeuwige verleiding' met een overnachting voor twee personen in een Brugs charmehotel worden verloot. Musea Brugge schenkt tevens twintig dubbele museumpassen waarmee drie dagen lang alle Brugse Musea kunnen bezocht worden.

Publicatie

Er komt een neerslag op papier van het project in de vorm van een publicatie. Naast een inleidend essay door David Van Reybrouck worden alle ontwerpen geïllustreerd in het boekje opgenomen en bevat die een toelichting door de kunstenaar in woord en beeld. De meertalige (N/F/E/D) publicatie verschijnt vermoedelijk in de loop van de maand juni.

Een vlag door Benoît van Innis

Een vlag staat voor iets, voor een land, een vereniging, een voetbalclub, een evenement. Een vlag wordt opgehangen bij feestelijkheden. Een vlag bestaat uit kleuren, vormen, tekens en soms uit woorden.

Neem de Finse vlag. In een langwerpig horizontaal witte rechthoek bevindt zich een hemelsblauw kruis. De vlag past perfect bij Finland. Later vernam ik de symboliek. Het wit staat voor de sneeuw en het blauw voor de duizenden meren in Finland. Een vlag hoeft niet letterlijk te zeggen waarvoor ze staat.

Een ander mooi voorbeeld komt ook uit Finland. De vazen van de architect Alvar Aalto zijn verrassend en prachtig. Het zijn de Finse meren die Aalto geïnspireerd hebben om tot die unieke vorm te komen;

Ik hoop dat mijn vlaggen de klanken van Brugge nabootsen zoals de vazen van Aalto de meren van Finland.

Toelichting bij een aantal ontwerpen door Benoît van Innis

Stralende primitieven

Op een dag was ik in het Metropolitan Museum. In een grote zaal hingen een twintigtal portretten. Een klein portret van Hans Memling straalde. De andere werken verdwenen.

De Kasseien

Brugge is niet de enige stad met kasseien maar toch associeer ik mijn geboortestad met kasseien. Toen ik naar een beeld zocht voor de kasseienvlag, werd ik geobsedeerd door kasseien. Wanneer ik op straat liep, keek ik steeds naar hun vorm, hun kleur en naar hoe ze gelegd waren. Het was altijd anders!

Voor geen enkele vlag heb ik zoveel versies gemaakt. Ik dacht teveel als een schilder. Op een dag besloot ik zoals een straatlegger een kassei in het midden van het blad te schilderen en dan heb ik links, rechts, boven en onder die kassei wat kasseien geplaatst. Zo ontstond de kasseienvlag.

Frietten

"French fries" zoals de Amerikanen zeggen, zijn geen echte frieten en zeker geen Belgische.

Zo worden Belgische frieten gemaakt:

Koop grote, stevige aardappelen. Schil de aardappelen en snijd ze overlangs tot dikke (1 cm) en onregelmatige frieten. Een goeie friet is krokant van buiten en zacht van binnen.

Spoel de gesneden staafjes in koud water en droog ze af met keukenpapier. De eerste bakbeurt gebeurt in frietvet van 160°. Bak de frieten 5 à 7 minuten en schud ze regelmatig op. Laat de frieten na de eerste bak rusten op keukenpapier in een diepe schaal en schud ze goed op zodat het vet geabsorbeerd wordt. Net vóór de maaltijd, wanneer de frieten volledig afgekoeld zijn, begint de tweede bakbeurt in frietvet van 180°, gedurende een 5-tal minuten.

Wanneer de frieten zoals op de vlag lekker krokant en goudgeel zijn, worden ze opgediend.

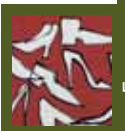
De Reien

Mijn lievelingsvlag.

Op sommige plaatsen staan de huizen in het water. Het water van de Reien staat stil en werkt als een spiegel. Als kind keek ik naar dat beeld, het was alsof de huizen eindeloos verder liepen onder het water. Ik beeldde mij in dat mensen leefden in een huis onder het water.

Jaren geleden maakte ik tekeningen en schilderijen die ik later de titel "Chaos" gaf. Zijn het kamers, wolkenkrabbers, ongedefinieerde ruimtes waar het perspectief niet klopt?

Ik ben altijd geboeid geweest door het vervormde perspectief in de schilderkunst. Het picturale perspectief vind ik veel interessanter dan de fotografische. Is mijn vlag "De Reien" ontstaan uit mijn reeks "Chaos" of is "Chaos" ontstaan uit dat beeld uit mijn jeugd? Soms weet ik niet hoe een beeld ontstaat.

Club Brugge

Club is mijn ploeg. Raoul Lambert blijft voor mij de meest magische speler. Als kind heeft hij mijn hart veroverd. Het is een virus waar een mens nooit echt van geneest.

Pierre Carteus was de sierlijkste speler uit de geschiedenis van Club.

Fons Bastijns was de beste en meest onderschatte rechtsback van België. Ik kan het weten, ik ben rechtsback.

Ernst Happel is de beste trainer van de wereld. Hij had de ziel van een kunstenaar. Julien Cools had vijf longen en een groot hart.

Ulrich Lefèvre is de beste buitenlander die ooit bij Club gespeeld heeft. Een echte linksbuiten, raakte amper zes keer de bal in een match maar deed er altijd iets fantastisch mee.

Jan Ceulemans, de Cajé, Grote Jan, Sterke Jan, prachtige voetballer, de grootste uit de Belgische geschiedenis. Later werd hij als trainer schandelijk buitengeschopt. Mogen Michel Dhooghe en Marc Degryse rechtstreeks naar de hel gaan.

Daniel Amokachi was de Lotte uit Afrika, een groter compliment bestaat niet. En Franky Vanderelst is de laatste Flandrien, de laatste Clubman. Toen hij stopte, wist ik dat een tijdperk, mijn voetbal, voor goed afgelopen was.

Het gaat al veel beter maar ik ben nog niet genezen.

Cercle Brugge

Voor de vlaggen van Club & Cercle besliste ik een lijst te maken van negen namen. Negen is ook het rugnummer van Raoul Lambert.

Negen jaar geleden heb ik een grote muurschildering op tegels gemaakt voor het Jan Breydelstadion. Mijn vriend en kunstcriticus Jan Braet, zoon van de legendarische keeper Robert Braet, had zware bedenkingen bij mijn kleurcompositie. Hij verweet mij dat het groen van Cercle geassocieerd was met die vallende, treurende speler links onderaan. En het blauw van Club was bovenaan rechts bij de juichende speler. Ik had het zo niet bedoeld. Groen is gras en blauw is de hemel.

Om het goed te maken, heb ik Jan Braet de negen namen van zijn Cercle gevraagd.

Toen Jan het resultaat zag, was hij heel enthousiast. Hoe vreemd het ook moge zijn, de twee vlaggen stralen twee verschillende sferen uit die echt passen bij Cercle en Club. En volgens sommigen is die van Cercle mooier. Hoe dan ook, Jan Braet heeft mij alles vergeven.

Belgian Chocolate

Mijn moeder zei altijd: "J'ai un petit pêché, le chocolat". Ik heb vele zonden maar die niet.

België is wereldberoemd voor zijn chocolade en dus moet een toeristenstad dit verkopen. Iemand die in Brugge geen chocoladewinkel vindt, is echt van heel slechte wil.

En al die chocolatiers moeten zich onderscheiden. Ook chocolade is kunst geworden. Dus heb ik een kunstwerk gemaakt met fondantkleur op een knalgroene achtergrond.

Apotheek

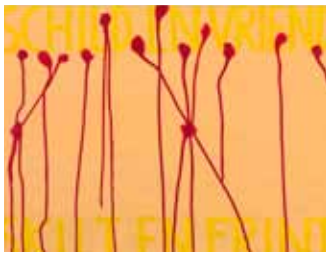

De mondialisering van de apothekers. Dat groene flikkerende kruis is vandaag overal te zien. Van Helsinki, Brnö, Brussel, Lissabon tot New York, overal zie ik dat kruis. Er bestaan ongelooflijk veel varianten van dat kruis maar er is geen twijfel, daar is een apotheek.

Het verwondert mij dat je overal apothekers vindt. Zo veel apothekers, is er al ooit een apotheker failliet gegaan?

Wie heeft dat symbool uitgevonden? Het is heel mooi en heel picturaal.

Schild en Vriend

Het verhaal van "Schild en Vriend" dat de leraar ons vertelde, maakte diepe indruk op mij. Mijn moeder is afkomstig uit Namen en dus zou zij in Brugge "Skilt en Frint" gezegd hebben, met alle gevolgen vandien.

Fra Angelico heeft prachtige fresco's geschilderd in het San Marco klooster in Firenze. In verschillende cellen schilderde hij variaties op het thema van de kruisafbeelding. Het is fascinerend hoe Fra Angelico het bloed schildert dat naar beneden kruipt.

Mijn vlag heeft iets dubbelzinnigs. De inhoud is gruwelijk maar de vlag oogt feestelijk.

Roggevlerek

Als kind ging ik vaak met mijn moeder naar de Vismarkt, een van de mooiste plaatsen in Brugge.

De roggevlerek is een lekkere maar vreemde vis. Zijn verschijning heeft iets spookachtig, teder en menselijk.

Twee van mijn lievelingsschilders, Gustave Courbet en Chaim Soutine, hebben prachtige en intrigerende stillevens met roggevlerek geschilderd.

Bruges-la-Morte – Bruges La Venise du Nord

Het zijn twee clichés. Toen ik beide uitspraken aan elkaar koppelde vond ik het juist. Ze hebben iets contradictorisch zoals Brugge. Mijn gevoelens tegenover Brugge zijn ook dubbel. Het is mijn geboortestad, ik heb er lang geleefd en een mooie jeugd doorgebracht. Ook mijn drie dochters zijn er geboren.

Op een dag voelde ik dat ik hier weg moest. Nu is Brussel mijn stad en in Brugge voel ik mij soms een toerist. Maar ik vind het plezant om terug te komen. Het blijft thuiskomen. Het is het huis van mijn kindertijd, en dat huis verandert en wordt bewoond door andere mensen. Ze versieren het huis anders en dan voel ik mij wat verloren.

In Brugge voel ik mij een beetje Jacques Tati. Ik wandel door de straten, ik hoor andere geluiden, het Westvlaams valt op. Soms kom ik iemand tegen van vroeger, de begroeting is hartelijk alsof ik terugkom van een verre reis. Dit geeft mij een warm gevoel.

De Fietser

Brugge is een stad op maat van de fietser. Als kind was mijn fiets mijn auto, mijn vrijheid. Ik had een kleine rode fiets waarmee ik overal naartoe reed.

Accordeon

Een vergeten traditie in Brugge is accordeonspel. Tot mijn grote spijt ben ik niet muzikaal aangelegd. Anders had ik graag accordeon gespeeld. Een prachtig instrument en zo mooi, heel dankbaar om te schilderen.

Toeristen

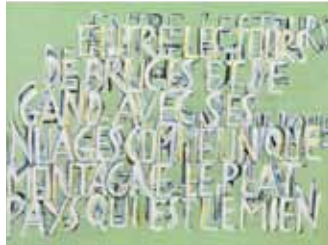

Waarom verkleden toeristen zich als toeristen. Kunnen ze niet normaal doen?

Een toerist blijft een gast op bezoek bij een gastheer. Hij moet de gastheer, het land dat hij bezoekt, respecteren. Maar nee, toeristen lopen in zwembroek en sandalen musea en kathedralen binnen.

In het buitenland probeer ik zo onopvallend mogelijk te blijven. Een stadsplan of een fotoapparaat vind ik al te veel. Ik vraag liever de weg en kijk met mijn ogen.

Jacques Brel

Tijdens mijn studies schilderkunst ging ik vaak bomen tekenen in de streek tussen Brugge en Damme. Dat prachtige polderlandschap is het enige wat ik mis nu ik in Brussel woon.

Ik was gefascineerd door die bomen, kromgetrokken door de wind. Ik tekende ze het liefst in de winter. Ontdaan van hun blaren was de vorm puurder en abstracter. Soms tekende ik ook de contouren van de wolken "achter" de bomen. En plots zag ik die bergen waarover Jacques Brel zo mooi zingt. Ik hou niet van bergen en ik ben gelukkig geboren te zijn in een land waar bergen wolken zijn. Hier hangen de wolken aan de horizon. De wolken zijn objecten in het landschap.

In een brief over Cézanne schreef Rilke dat God de Montagne Sainte Victoire sp ciaal daar geplaatst had voor Paul Cézanne. De laatste Montagne Sainte Victoire van Cézanne is een en al hemel, verdwijnt in het licht van Aix. Zijn berg werd een wolk, een ongelooflijk mooie wolk.

Overige ontwerpen

Brugse Kant

Handtas

Rok en Broek

Schoenen

Welkom

Beeldmateriaal

> Alle afbeeldingen kunnen - enkel voor promotionele doeleinden ten gunste van deze expositie - gedownload worden op volgende link: <http://downloads.brugge.be/musea/vlagger.zip>. Voor deze foto's geldt:   Hugo Maertens.

> De persmap kan vanaf 29 april ook online geraadpleegd worden en teksten kunnen overgenomen worden via www.museabrugge.be

Meer info | Interviews

Afspraak kan geregeld worden via sarah.bauwens@brugge.be of T +32 50 44 87 08

Praktische info tentoonstelling

Titel 'Benoît van Innis / Vlagger'

Locaties > Openluchttentoonstelling in de winkelstraten Steenstraat, Zuidzandstraat, Noordzandstraat, Geldmuntstraat en Mariastraat

> Tentoonstelling 'Vlagger' met de originele ontwerpen en ander werk van de kunstenaar.
Arentshuis, Dijver 16

Open van 29 april t.e.m. 14 augustus '11

dagelijks van 9.30 tot 17 uur, gesloten op maandag

Tickets € 2 (individueel) | € 1 [reductie en jongeren 6-25 jaar]

gratis voor kinderen t/m 5 jaar en inwoners van Brugge

gratis met ticket Groeningemuseum - € 8 (individueel) | € 6 (reductie) | € 1 (jongeren 6-25 jaar)

Info www.benoit-artist.be | www.museabrugge.be | www.shoppingbrugge.be

Verzoek

Wij verzamelen alle mogelijke recensies betreffende onze musea en evenementen. Daarom vragen wij u een kopie van het door u gepubliceerde artikel, of een cd met de desbetreffende uitzending, op te sturen naar Sarah Bauwens, hfd pers & communicatie Musea Brugge, Dijver 12, B- 8000 Brugge.

U kunt de bestanden ook digitaal bezorgen (ftp of url doorgeven) t.a.v. sarah.bauwens@brugge.be

Met dank voor uw medewerking en belangstelling.

